

GORENJEJEC.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. „GORENJEJEC“ stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Katoliški kanibali.

Na afričanskih obalah in otokih žive črnokožci, ki nimajo urejenih držav, pač pa svoje poglavarje. Žive prosto v naravi, neoblečeni, rede se o lovu na ribe, divje živali in ljudi. Če se ponesreči na obrežju njihovega otoka kaka ladija in se reši na skale le toliko ljudi, da se ne morejo spustiti v resen boj s črnici, pridejo ti reveži navadno z dežja pod kap. Zapisani so smrti in namesto rib pojedjo jih ljudje. Naloga glavarjeva pa je določiti, v kateri vrsti naj se pokoljejo in pojedó ponesrečeni belokožci.

Pred kakimi desetimi leti — tako pripoveduje stari francoski kapitan — ponesrečila se je francoska ladja, ki je bila tri tedne poprej odplula iz Marseille. Rešilo se je le majhno število belokožcev, ki so bili vsi privedeni pred poglavarja črncev, da ta določi, v kateri vrsti se bodo poklali, spekli in pojedli. Glavar reši svojo nalogo. Predno pa odidejo, vpraša še glavar, odkod da je prišla razbita ladija. Ko sliši besedo „Marseille“, se zgane ter ukaže, da nobenemu vjetih ne smejo skriviti lasú, to pa zaradi tega ne, ker je na isti obali neka ladija, ki je tudi bila prišla iz Marseille, rešila življenje črnemu poglavarju, ko ga je prehitel vihar pri ribjem lovu.

Zakaj to pripovedujemo? Zaradi tega, ker nas je predzadnji „Slovenski List“ vnovič prepričal — mi sami sicer o tem nismo nikdar dvomili — da živi v prijaznem, bližnjem Kranju belokožec, ki stoji globoko pod temi črnokožci, in celo krščen belokožec, morda celo blagoslovljen belokožec.

Vsak honeten, krščen človek nas bo umel, če povemo, da imamo vedno nekak nedelikaten čut, kadar nas težaven naš posel prisili, baviti se s kranjskim Koblarjem, oziroma njegovim trobilom, čut imamo, kakor uslužbenec, ki je dobil nalog sprazniti najbolj skriti prostorček v hiši. In v tem neprijetnem položaju smo danes.

Vsako mesto, dá, vsaka vas ima nekaj originalnih eksemplarov, ki sami na sebi niso nevarni in v gostilniški družbi celo potrebni, da ne postane dolgočasno. Navadno so revni na duhu, a domišljavi.

Radi politizirajo, ali navajeni so na suho rezanico brez vsake primesi, brez repe, krompirja, korenja ali celo žita. Naravno, da se dobe taki politikusi tudi v Kranju. Kakor nalašč so za čtivo, ki se nahaja v „Slovenskem Listu“. Požro vam s slastjo največjo budalost; za pameten razgovor sploh niso.

Ko se je z novim letom ustanovilo v Kranju prepotrebno „Kreditno društvo“, vrgla se je med te politike parola: Glejte, kaj so naredili liberalci, konkurenco delajo mestni hranilnici, da bi si polnili lastne žepe. Budalost te trditve je sicer tako debela, da se lahko otipa z nogo, ali našlo se je nekaj gumpcev — mi pri najboljši volji ne najdemo primernejšega izraza —, ki so padli v to jamo. Tem revam na duhu se niti ne sanja, da kranjski tehant za tem predpasnikom le skriva svojo jezo, da se je z ustanovitvijo „Kreditnega društva“ preprečila ali vsaj zelo otežkočila neka umažana konkurenca, ki je resno pretila mestni hranilnici.

Vendar vse to je še nedolžna hrana za ovce klerikalnega hleva v Kranju.

Kakor ima gad navadno skrit svoj strupeni zob in ga pokaže le takrat, ko meni, da mu plen ne more oditi, tako tudi vodje kranjskih klerikalcev.

Kdor se je kdaj peljal mimo Kranja proti Trbižu in videl, kako se spusti vlak pri Drulovki v dolino Save, katere se popolnoma iznebi šele v Lescah, se mti je nehoté vrinila misel, zakaj neki se je gradila železnica po tej grapi in ne po krasni planoti pod Karavankami? Za mesto Kranj je ta nedostatek posebno občuten, ker ima mesto svoj kolodvor na Gorenji Savi in mora prevažati vse blago čez savski most in po klancu navzgor. Za mesto bi bilo velikanskega pomena, ko bi stal kolodvor za kranjskim pokopališčem. Posebnega krajevnega zadržka graditi železnico po gorenjski planoti, bi ne bilo, razen duplin pri Bistrici in Brezjah. Zakaj se to ni zgodilo? Vsi starejši Kranjci in tudi poročevalec „Slovenskega Lista“ vedó dobro, da zaradi tega ne, ker je bil dr. Lovro Toman, ki je dobil koncesijo, da so slovenski poslanci glasovali za prvo nagodbo z Ogrsko (dualizem), v odpustljivem lokalnem patrijotizmu, mnenja, da bo pomagal svojemu rojstnemu kraju, če steče železnica skozi Podnart. On je imel koncesijo v rokah in ker jo je prodal s pogojem, da se mora graditi železnica skozi Podnart; je bilo popolnoma izključeno, da bi

bilo moglo mesto Kranj doseči drugo progo, in naj bi se bil ves občinski odbor postavil na glavo in naj bi bil na čelu tega odbora stal sam — Rajko Potušek, ali kak drug vreden pristaš kranjskega dekana.

V mestu Kranju se je v zadnjih mesecih par mladim kandidatom za škofove zavode posrečilo napraviti zopet bolj napete družabne razmere in nekaj razburjenosti so zapustile volitve v gasilnem društvu. Zato se mislili pošteni okoli „Slovenskega Lista“, da je čas primeren zažgati hišo na vseh štirih oglih in izbežiti se najhujšega strupa, kar ga premorejo. Med svoje že poprej popisane politikuse so vrgli parolo: Glejte, kaka coklja so liberalci za kranjsko mesto, ranjki Matevž Pirc — mimogrede se tudi enmalo pošaljijo s cerkvenim naukom o nebesih in vstajenjem — Pirc je kriv, da ne stoji kolodvor na Rupuškem polju. In ta uboga para vpije naprej: Pirc je kriv! Kakor izstradane hijene so se vrgli ti blagoslovljenci na grob moža najboljšega spomina ter lučajo kamenje na trhle kosti.

Vsi, ki smo poznali ranjkega Matevža Pirca, vemo, da ni bil brez napak, brez katerih niti kranjski tehant ni, Ali grešili bi proti spominu tega kremenitega značaja in vzor-očeta, ko biga branili proti takim napadalcem. Ta slučaj pa nam sili pero v roko zato, ker je simptom Jegličevega pastirovanja na Kranjskem. Ko bi kdo menil, da je podivjanost enega dela naše duhovščine že dosegla vrhunec, bi se zelo motil.

Med zadnjimi deželnozborskimi volitvami je neki kapelan žugal dolenskim kmetom, da jim prinese šmirnice na smrtno posteljo, če ne volijo njegovega kandidata. Komur ne sili kri v obraz, če čuje te besede, kdor ne čuti kanibalčnega cinizma, ki tiči v teh besedah, ta nima nobene vere, pa tudi nobenega boljšega čuta v sebi.

PODLISTEK.

Mara Slemenova.

Spisal Josephus.

Dalje . . .

Zdaj so zadoneli globokožaljni glasovi tužnega «miserereja». Množica je utihnila. — Bogoslovci še vedno pojo «miserere». Izprevod je došel do bolnišnice, v kateri je ležal Košir. Zavedal se je zopet; znano mu je bilo, kdaj se vrši pogreb. Strašno vznemirjen jo pričakoval ure, ko poneso njegovo vroče ljubljeno Maro mimo bolnišnice. Približal se je mrtvaški izprevod. Tužni, odmevajoči glasovi «miserereja» so trgali dušo ubogemu mladeniču. Predstojništvo bolnišnice mu je dovolilo, da sme stopiti k oknu, ako želi pogledati pogreb. Slonel je na oknu družega nadstropja. Nemo je opazoval vso množico, ki je stopala pred krsto: črno oblečene deklice, noseče krasne vence, odičene s trakovi, dolga vrsta pojočih bogoslovcev in za njimi je stopal stari L—ski župnik, ki je imel blagosloviti jamo, v katero bodo položili kmalu nesrečno Maro. —

Ko je Košir ugledal krsto, vzkliknil je bolešno: «Mara, moja Mara! K tebi prihajam, k tebi!» in skočil bi skozi okno družega nadstropja na ulico, da ga niso obdržali nič dobrega sluteči stražniki. Bojeval se je z njimi kakor zblaznel človek; konečno se jim je vendar posrečilo spraviti nesrečnika na varen prostor. Vročina mu je stopala v glavo in tresla ga je vnovič mrzlica. Pošla mu je zavednost — — —

Izprevod je došel na pokopališče — — —

Maro so položili v grob.

Ta vreden namestnik božji pravi s suhimi besedami: Voli mojega kandidata, če pa tega ne storiš, mi je vseeno, če tvojo dušo gorko vzame hudič! In kaj je storil škof Jeglič, da popravi javno pohujšanje, da popravi ta greh proti sv. Duhu? Kako zadoščenja je dal globoko žaljeni javni morali? Prav nobenega ne!

Mi slišimo o mladem kapelanu, ki v spremstvu ženstva cele vasi nosi v mraku podobo sv. Porodnice k mlademu otroku in ostane tam pri Mariji in pri zalem njenem otroku tako dolgo, da ga vaški fantje s poleni pripode nazaj v farovž. In če se je posrečilo potlačiti celo stvar, je cerkvena uprava zadovoljna in nadalje se trpe ter celo protežirajo taki izprevodi. In konečno je kak visok gospod celo mnenja, da se na tak način vzgojuje naše dobro ljudstvo.

Ne smemo se torej čuditi, če se med mlajšo duhovščino vedno bolj vtrjuje mnenje, da je za mladega kapelana koristnejše, če ve, kako se dela sir, kakor pa, kako se izveličajo duše.

S strahom opazujemo, kako se vedno bolj množe ti biseri šestega zakramenta, ki preganjajo Boga iz tabernakelna, po cerkvah pa postavljajo svoje tržne lope, kjer ponujajo ljudem svoje prelažano blago. Vse to opazujemo in obžalujemo, ali odgovornost za posledice prepustimo onim, katerim je dana moč, ki pa so vdarjeni s slepoto.

Če pravi Goethe, da se se vsaka krivda maščuje že na zemlji, prišel bo tudi dan obračuna za te grehe zoper sv. Duha. Nekaj pa zahtevamo z yso odločnostjo in bomo izkušali doseči z vsemi sredstvi. Če nam tudi ni mogoče zabraniti znanstvene in moralne dekadence velikega dela naše mlade duhovščine, nekaj zahtevamo: Proč z vašimi umazanimi rokami od naših grobov; pustite mrtve, naj počivajo v miru! «Sl. N.»

Ženske so plakale glasno in marsikateremu moškemu se je posolzilo oko. Pevci L—skega pevskega društva so zapeli žalostno, a tolažilno pesem:

«Beati mortui, qui in Domino moriuntur — — —»

«Vzemi zemlja, kar je tvoje — — —»

In sedaj je spregovoril župnik:

«Spremili smo nesrečno žrtev na ta tihi in sveti kraj večnega miru! Ne straši naj nas grob, saj skozi tihi groh vodi pot v nebeško veselje. Vendar je pretresljivo, kadar se odpre grob sveži, cvetoči mladosti. Vsemogočni je odločil k Sebi poklicati rajnico. Utešimo srčno bolelost, obrnimo solzne oči proti nebu — in žarek upanja in tolažbe bode posijal v našo dušo. Njega pa, ki je, kakor misli svet, siloma uničil mlado žitje, njega ne sodimo, sodil ga bode vedno pravični in večni Sodnik! Bog je ljubezen! Ozrmo se k nebeškemu Očetu, k stvaritelju vesoljnega sveta — in olajšane bodo naše bolečine! Dobro nam bode, kakor bolniku po prebedeti noči, kadar posije žarek jutranje zarije v njegovo mračno sobo. Ostavimo ta kraj smrtno tišine in pomnimo, da je Bog ljubezen! Pomni to, žalujoča mati, in božja ljubezen vaju bode zopet združila nad zvezdami!» — — —

Vse tiho! Čuti ni najmanjšega šuma. Tam ob odprtem grobu pa žalujejo mati, brat in sestra. Glasno je zaihtela gospa Slemenova in v srce se je smilila vsem navzočim, dasi ni bila priljubljena pri občinstvu. Marsikdo si je mislil: No, tako slaba ženska pa tudi ni ta Slemenka, ker tako zelo žaluje po svojem otroku. Gotovo je ljubila Maro, dasi ljubezni ni kazala očitno. —

Dalje . . .

Nova železnica Železniki — Škofja Loka.

(Dopis iz selske doline.)

Nekateri kraji na Kranjskem bi se lahko lepo razvijali in procvitali, ko bi isti imeli vse pogoje, ki so potrebni za razvijanje in gospodarsko izboljšanje. Posebno ne morejo napredovati dandanes kraji, ki nimajo ugodnih prometnih zvez. Naj imajo kraji industrijo, obrtništvo, poljedelstvo, vendar ne morejo taki kraji shajati, če nimajo prometnih zvez. V prometu imajo največji pomen železnice. Na Kranjskem smo v tem oziru jako na slabem. Koliko je krajev, ki imajo ali so imeli cvetočo obrt, industrijo ali kaj podobnega, pa vidimo, da ne morejo nikamor naprej ali pa celo hirajo. V Železnikih je nekdanj cvetela železna obrt, ki je dajala sto in sto pridnim rokam dobrega in poštenega zaslužka. Danes je ta trg skoro uničen vsled konkurence, ki je nastala z iznajdbo raznih strojev in cene vožnje po železnici. Domači delavci položiti so mogli iz rok klavira in si iskati po svetu drugačnega zaslužka. V takih krajih je gotovo potreba, da bi se odpomoglo na ta ali na drugi način kraju in ljudem pred poginom.

Pogostokrat je bilo slišati, da bi bil kraj rešen, če bi se pričelo kako tvorniško podjetje, ker je vodne moči v veliki meri na razpolago. Toda kdo bode upal začeti kako stvar, ker je kraj tako oddaljen od železnice in stane vožnja tako mnogo. «Ko bi le železnica bila blizu, potem bi bilo že kaj upanja,» tako so dejali nekateri.

Pred kratkim pa se je raznesla govorica po vsej selski dolini, da se bode delala železnica od Železnikov do Škofje Loke. Marsikdo je neverjetno zmajal z glavo, češ, železnica stane, kdo pa jo bode plačal. Nekateri pa sploh niso verjeli, da bi bilo to resna stvar. Danes pa zamoremo, sodeč po pripravah, ki se vrše za vresničenje tega, da bi se gradila železnica Železniki — Škofja Loka. poročati z veseljem, da se je že vršilo posvetovanje glede te železnice. Vso stvar je upeljal po premišljenih pripravah gospod Avgust Novak, tvorničar in veleposesnik v Železnikih. Ko se je posvetoval z mnogimi razumnimi možmi cele selske doline in škofjeloškega mesta in pustil na svoje troške pregledati po inženirju celo prog, kjer bi naj tekla železnica, preskrbel si je prometnih podatkov škofjeloške postaje.

Na dan 26. januarja t. l. je sklical gospod Avgust Novak vse znane in veljavne može, ki jim je ležeče na napredku in povzdigi selske doline in Škofje Loke. Zbralo se je osemindeset odličnih mož, ki hočejo z vso močjo delati za vresničenje tega načrta. Prišli so veljaki iz Škofje- in Stare Loke, iz Selc in Železnikov. Zborovanje se je vršilo pri g. Gabr. Thalerju v Železnikih. Gospod Novak kot sklicatelj predložil je ves svoj načrt, ki obsega posamezne prometne izkaze postaje v Škofji Loki, obris projekta in posamezna razmotrivanja nameravane železnice. Sprejet je bil predlog, da se zasnije konsorcij, ki bode izvolil svoj izvrševalni odbor. Ta odbor bode izvršil vsa predela, ki bodo: Pridobitev koncesije, preskrb vseh načrtov in proračunov. Vse to bode odbor izvršil in pozneje poročal občnemu zboru konsorcija. Odbor se je takoj izvolil, in sicer: predsednik g. Avgust Novak, podpredsednik g. Karol vitez Strahl iz Stare Loke, gg. Franc Demšar s Češnjice, c. kr. notar Niko Lenček iz Škofje Loke in Franc Šliber iz Selc za odbornike. Konsorciju so pristopili vsi navzoči in podpisali za bodoče troške 5270 K. Konsorcij šteje sedaj 38 članov. G. predsednik je tudi obvestil navzoče, da je občina Železniki sklenila prispevati 100.000 K za nakup akcij, ter je prosil navzoče, naj vplivajo, da store še druge prizadete občine tako, kakor Železniki. G. notar N. Lenček je stavil tudi umestno resolucijo, ki se glasi: Danes zbrani interesentje za zgradbo železnice Škofja Loka — Železniki sklenejo in izrekajo, da je nujna potreba složno delovanje in da se odloži vse politično nasprotstvo v tej važni gospodarski zadevi. Naprosijo se tedaj poslanci vseh političnih strank, da se naj zanimajo za to podjetje in da naj podpirajo to

velevažno zadevo z vso vnemo. Odbor se je potem pomnožil še s sledečimi gospodi: J. Hafner iz Železnikov, Franc Dolenc iz Stare Loke, Fran Hainrihar iz Selc, Ivan Globočnik iz Železnikov, Alojzij Krenner in Ivan Mali iz Škofje Loke.

Konec . . .

V Kranju, 7. februarja.

Iz državnega zbora. V poslanski zbornici so se v zadnjem času primerili pravi viharji. Sklepalo se je o sladkornem zakonu. Vlada je povabila več tovarnarjev, da se z njimi posvetuje o tej važni zadevi. Kakih 30 nemških poslancev pa je udrlo v dvorano, kjer so zborovali sladkorni odposlanci, in jih izgnalo iz parlamenta. — Na vrsto pride vojaški zakon. Vlada zahteva za tekoče leto 16.700 novincev več za stalno armado in 4250 za deželno brambo. Troški bi se letos pomnožili za 4-9 milijonov kron, v prihodnjem letu za 7 milijonov, potem pa za 20 milijonov.

«Hrvatska stranka prava.» Dne 29. januarja so se na sestanku v Zagrebu vse opozicijske stranke združile ter si nadele gorenje ime.

V Macedoniji se zopet nekaj kuha. Listi poročajo o praskah turškega orožništva z ustaši. O izidu teh prask je prav malo znanega, Spomladi utegne izbruhniti ustaja z večjo silo, kakor pa lani. Turška vlada še vedno tolaži evropske velesile, da se bodo uvedle reforme v kratkem.

Iz Azije. Med Angleško in Perzijo se snuje posebno prijateljstvo. Angleški kralj je odlikoval perzijskega šaha z redom hlačne podveze. — Zoper kitajsko vlado so razkrili v Hongkongu in Cantonu zarote ter zaprli mnogo odličnih oseb.

Dopisi.

Iz Kranja. (Občni zbor) «Slovenskega bralnega društva v Kranju» se je — kakor smo že zadnjič poročali — vršil v nedeljo, dne 25. januarja ob dveh popoldne ob številni udeležbi članov. Predsednik otvori občni zbor, se zahvali gg. diletantom in sl. čitalniškemu pevskemu zboru za njih trud in sodelovanje s posebnim povdankom na njih vodji, spominja se umrlih članov in se zahvali tudi odboru kakor tudi vsem članom, ki so podpirali društvo. Nato poroča tajnik o prirejenih veselicah in javnih nastopih društva. Število članov se je letos pomnožilo, tako, da društvo šteje 78 članov. Blagajnik poroča, da je denarno stanje razmeroma dobro ter pozivlja člane, ki naj bi se potrudili pridobiti še mnogo drugih članov. Obe poročili se brez ugovora sprejmeta! — V odbor se z vsklikom izvolijo na predlog člana g. Janka Sajovica naslednji gospodje: Ivan Jagodic, predsednikom; Ivan Valenčič, podpredsednikom; Radovan Strnad, tajnikom; Edmund Rooss, blagajnikom; Ivan Hudovernik, knjižničarjem. — Odbornikom pa gg.: Juro Depoli, Gašper Eržen, Iv. Pr. Lampret, Hinko Rebolj; namestnikom gg.: Zdravko Novak, Viktor Omersa in Josip Weinberger. — G. H. Rebolj se še zahvali za laskave besede g. predsednika glede pohvale gledaliških diletantov ter obljubi z vso vnemo in po svoji moči delovati na prospah društva! Izvolijo se pregledovalcema računov gg. Ivan Hudovernik in Zdravko Novak. — Izreče se najsrčnejša zahvala sl. društvoma «Narodni čitalnici» in «Gorenjskemu Sokolu» za njih požrtvovalnost, da sta tako zvesto stala ob strani društvu, kadar je bilo treba v resnici pomoči. Sklene se obenem, da hoče «Slovensko bralno društvo v Kranju» tudi zanaprej občevati v prijateljskih razmerah z omenjenoma društvoma! Po zaključku občnega zbora se je prešlo k žrebanju časopisov. Potem zaključil predsednik občni zbor.

R. S.

Iz Oerkljan. Več slovenskih listov je prinašalo minulo leto dopise iz našega kraja. Napredni listi, kakor: «Gorenjec», «Slovenski Narod» i. t. d. so odpirali in razkazovali slabo gospodarstvo našega županstva, hranilnice in posojilnice ter kmetijskega društva, oziroma mlekarne. «Slovenec» in «Slovenski List» sta streljala iz zasede svoje sovražne puščice, hoteča uničiti vse njima, sovražne osebe. Toda človek obrača, Bog pa obrne, in tukaj uresničil se je ta stari pregovor popolnoma, kakor je večini čitateljem «Gorenjca» že znano. Da pa se pravična stvar popolnoma sliši in vidi v vsi svoji luči,

hočemo stvar še nekoliko pregledati. Ko je «Gorenjec» razmotrival razne nedostatke iz Cerkljan, slišalo se je opetovano: «Ej, to ni res, list laže in obrekuje, ker se ne trobi v njegov rog.» Previdni in izkušeni možje so pa pri tem majali z glavami, češ: V Cerkljah mora nekaj priti, nekaj se mora zgoditi, ker vsaka sila do vremena. Ljudje pri zgoraj navedeni upravi so bili predobro znani pri vseh razumnih možeh daleč naokrog, le nekaj domačinov, in to so taki, ki nočejo prav ničesar misliti, se je dalo preslepiti. Nekateri izmed njih sedaj svoje zaslepljeno dejanje prav bridko obžalujejo. Ko je «Gorenjec» opisoval drznosti in nasilstva profesorja Jenka, dalje njegovega prvega ministranta Janeza Podjeda, znane bogatina-tovarnarja za laži in baharijo, Koracmana, usijevala se je mnogim misel, da pri nas nismo daleč do prepada. Ob zadnjih občinskih volitvah se je začelo nekaj daniti, in zgoraj opisana troperesna deteljica je začela dvomiti, da še ostane na površju. Vsa stvar se je zvedela tudi v Ljubljano, saj tam žive častni naši občani. Kmalu na to je bil tem poštenjakom v pomoč poslan tudi kapelan g. Matevž Kos, ki naj bi branil sv. katoliško vero proti nasilstvu liberalcev, ko bi res kdo hotel nastopiti. V resnici pa le zato, da bi slepil in metal pesek v oči našim že itak zaslepljenim ljudem. Ko se Kosu ni posrečilo vse doseči s prej omenjeno družbo na katoliški podlagi, kar se čuje pri županstvu glas, da je v pomoč poslan veliki bojevnik že z Dolenjskega znani Kos, tedaj so pričeli nadaljevati svoje staro delo, namreč: Zopet pridno brisati po blagajnicah: občinski, hranilnični in sirarski. Znano jim je tudi bilo, da je reformator Kos prišel popolnoma suh v Cerklje. Ker jim je bil znan pregovor: Prazna možnja, cagav mož, in da človek takega kalina ne svoji strani v vse lahko porabi, so prej opisanega Kosa prav dobro izkoristili v svoje namene. Kapelan Kos je potem, ko se je malo opasal, sam priznal, da je bil kmalu na čistem, kako so ti tiči s premislekom delali in zlorabljali zgoraj opisane urade in blagajne. Popolnoma pa si menda ni upal kaj odkriti, ker se je od začetka dal preveč vpreči od te družali. Misli si je pa v svoji široki vesti: Jaz kakor vsak drug ima rad denar; občina ni ravno najbolj revna, denar je sveta vladar, naj si opomorejo še ti ljudje enkrat, saj se že vidi na njih, kako žele obogateti. Konec...

Iz Škofje Loke. Minuli torek popoldne so pokopali gospico Leopoldino Apétovo. N. p. v m.! Bil je to prvi pogreb, katerega je oskrbel tukajšnji pogrebni zavod g. Antona Marguča. Nosači so nastopili v popolnoma novih, ukusno izdelanih uniformah; videlo se je, da se g. Marguč resno trudi, zadostiti vsem zahtevam ki se stavijo vanj, kot lastnika tega pogrebnega zavoda. Zavod je bil potreben. Dostej so morali sorodniki ranjkega iskati nosačev, sedaj je treba lastniku zavoda samo sporočiti smrt in naročiti mu, kako in kaj žele, da se rajniki pokoplje. Gospod Marguč potem vse sam oskrbi. S tem je pa gotovo sorodnikom prihranjenega mnogo žalostnega posla. Torej v vsakem oziru za take žalostne slučaje potrebna uredba,

Iz Selc. Pretečeno soboto so ljudje pri nas hlastno čitali o svojem nekdanjem kapelanu v Selcih, Antonu Mezgu. Slišali smo in brali, kaj je vse počel v Podkraju s svojo kuharico, ki je pri nas doma. Sedaj je Mezeg v Špitaliču in, kakor vidimo iz poročila v «Narodu», se ni še nič poboljšal, temveč je še vedno stari grešnik. Kar je bilo v «Narodu», da je prenočeval z dvema dekletoma iz Selc v neki gostilni v Škofji Loki, je res. Res je tudi, da sta ponoči hodili po hiši dotični ženski in tudi Mezeg. Kaj so iskali, si lahko mislimo. Zjutraj na vse zgodaj so bezljali vsi trije proti kolodvoru, in ljudje so govorili, da so videli iti nekega duhovnika iz neke šupe i. t. d. Daleč so zabredli že ti katoliški duhovni. Marijine družbe ustanavljajo za obrambo čistosti, zraven pa tako zalezujejo ženski spol. Ples prepovedujejo, sami pa ponoči z dekleti skupaj prenočujejo in se po šupah vlačijo. Jedna izmed teh deklet je v Marijini družbi. Zakaj so se podpisali v knjigo, kjer so prenočevali, z drugačnimi imeni. Mezeg se je vpisal za Antona Lomeka,

dekleti pa za Čencič iz Česnjice. V resnici so pa bili Anton Mezeg iz Špitaliča in dekleti M. in F. Čemažar iz Selc. Pošteni ljudje se ne skrivajo za druga imena! Pri tem se nam vsiljuje misel, kako se dobe na svetu tako neumni stariši, da puste svoje hčere raznim mladim duhovnom, da počenjajo ž njimi s pomočjo raznih Marijinih družb take pohujšljive stvari. Kdaj se bodo odprle takim ljudem, revnim na duhu, oči, da bodo izpredvideli, da je nevarno dati kozla v zelnik ali mačko k klobasi. Seveda se tolažijo: Gospod so sami odgovorni zato. To pa ni res. Odgovorni so stariši sami za otroke in zato naj bi takim duhovnikom, ki tišče za njihovimi hčerami, odločno rekli: Stojte, duhovni gospod, otrok je moj, odgovoren sem jaz zanj.

Z Dunaja. Društvo «Zvezda» na Dunaju priredi jutri v nedeljo t. j. 8. februarja 1903. leta svoj zabavni večer v dvorani «Wiener Ressource», Dunaj, II. Reichsratstrasse 3. Sodelovali bodo: Gospica Marica Stekar, gospoda Anton Stekar in Karol Kunaver (na gosli in glasovir), gg. hrvatski tamburaši pod vodstvom kapelnika g. Fr. V. Lukača, dalje pevski zbor društva «Zvezde» pod vodstvom g. Vinka Krušiča. Po koncertu sledi plesni venček. Začetek ob 6. uri zvečer. Prijatelji društva dobro došli. — V odbor društva «Zvezda» na Dunaju za leto 1903 so bili na četrtem občnem zboru enoglasno voljeni naslednji gospodje: Predsednikom Jakob Pukl, podpredsednikom Dragotin Dolenc, tajnikom Rudolf Malič, blagajnikom Jakob Šemé; za odbornike Franjo Merlak, Franc Šušteršič, Anton Trtnik; za odbornikove namestnike: Gabrijel Mežnar, Ivan Peterman, Ivan Vončina; za revizorje: Josip Božič, Janko Mladič, Josip Smerdu.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Poroki. V ponedeljek se je poročil v Ljubljani g. Alojzij Minatti, posestnik in trgovec na Igu, z gospico Anico Lampret, učiteljico istotam. — Gospod L. Knific učitelj na Trsteniku, se je poročil minuli torek v Ljubljani z gospico Leopoldino Franz, bivšo učiteljico v Zalemlogu. Čestitamo!

«Slovensko društvo» — oživljeno. Narodno-napredna stranka na Kranjskem že več let ni razvila nikake posebne delavnosti. Minuli ponedeljek popoldne so vsled tega oživili «Slovensko društvo», ki je bilo že dlje časa le na papirju. Pod predsedništvom g. dr. Tavčarja se je sklical v ta namen občni zbor, na katerem je g. predsednik zlasti povdarjal, da je treba pritegniti nekaj mlajših moči. V novi odbor so bili izvoljeni gg.: predsednikom odvetnik dr. Karel Triller, blagajnikom odvetnik dr. Makso Pirc, tajnikom odvetnik dr. Alojzij Kokalj, odbornikom pa: učitelj Engelbert Gangl, župan Iv. Hribar, odvetnik dr. Ivan Tavčar, trgovec in posestnik J. Turk, župan v Cerknici Šerko, odvetnik v Radovljici dr. Jauko Vilfan ter trgovec in posestnik v Novem mestu J. Rozman. — Upamo, da bo oživljeno «Slovensko društvo» krepko in marljivo vršilo svojo nalogo in naša podpora ter simpatije so mu vsikdar zagotovljene. Torej na delo!

«Slovenskega Lista» hudobija. V članku poročamo o nameravani železnici Železniki-Škofja Loka. Po vseh drugih listih se je povdarjalo, naj se pri tej gospodarski zadevi upusti vsaka politika in naj se strankarstvo pusti na strani. Vsi drugi listi so resno vpoštevali to željo, le «Slovenski List», ki živi ob samem zabavljanju in ob lažeh ter izmišljenih stvareh, je pisal v zadnji številki: «Seveda bi bilo pri tem pričakovati, da bi se bil oglasil dr. Tavčar, ki se tolikokrat vozi skozi Škofjo Loko. (Namreč, da bi se bil oglasil v državnem zboru, kjer dosedaj še niso ničesar vedeli o tej železnici.) Ta vidi samo klerikalce, drugega nič. In poslanec Škofje Loke v državnem zboru, gosp. dr. Ferjančič, bi bil moral vendar prehiteti katoliško-narodne poslance. (Ti so namreč že stavili interpelacijo v državnem zboru, ko še stvar ni bila začeta.) In kranjski Pirc ima tudi mnogo opravka s tistim neumnim „Gorenjcem“. No, katoliško-narodni poslanci so si zaslužili zahvalo Železnikarjev, Ločanov in vseh prebivalcev selške doline.» — Tako že neti «Slovenski List» prepri. Mi nočemo polemizirati na vse to.

Rečemo le: Ustanovljenje železnice je odvisno ravno toliko od liberalcev, kakor od klerikalcev. Treba ni zato pristevati zaslug komu, ki si jih še ni stekel. Napredni poslanci bodo že o pravem času storili svojo dolžnost, ne da bi se spuščali v kako otročjo dirko: «Kdo bo prej!» Veljavno bode: Kdo bude največ dal!

Odhodnica. Minoli torek zvečer se je sestala v prostorih P. Mayrjeve gostilne mnogoštevilna in odlična družba, meščanstvo ter uradništvo, da se poslovi od gospoda Franca Peterlina, novoimenovanega c. kr. sodnika za Kranjsko goro. Gospod Peterlin ja služboval že pred sedmimi leti kot avskultant nekaj mesev v Kranju in sedaj nad štiri leta kot c. kr. sodni adjunkt. Za časa svojega bivanja mej nami si je pridobil, bodisi kot uradnik, bodisi kot član tukajšnje družbe, najsplošnejše simpatije. Kako ga je občinstvo čislalo, o tem je pričala njemu na čast prirejena odhodnica. Posamezni govorniki so napivali odhajajočemu kot ljubeznivemu, koncilijantnemu uradniku, nepristranskemu in pravičnemu sodniku, večletnemu čitalničnemu predsedniku, zlasti pa kot kremenitemu značaju in odkritosrčnemu prijatelju. Gospod slavljenec se je ginjen zahvaljeval in zatrjeval, da se bo vedno rad vračal med svoje prijatelje v Kranj. Mi le čestitamo prebivalstvu kranjskogorskega sodnega okraja, da dobi za sodnika tako izbornega moža.

Občinski odbor v Škofji Loki je imel včeraj zvečer svojo sejo. Pritožbi Franč. Kalana in sodrugov, kapucinsko predmestje št. 18, glede prižiganja luči na isti hiši se ugodi. Sklene se pa sodnijskim potom postopati proti arogantni in žaljivi obliki te pritožbe. (Poročevalec Niko Lenček.) — Isti poročevalec poroča o nakupu delnic za nameravano zgradbo železnice Železniki-Škofja Loka, oziroma za dovolitev podpore za pripravljala dela za to železnico. Poročevalec v daljšem govoru pojasni, v kakem stanju je sedaj cela zadeva. Potem omenja, da se je danes odposlanstvo konzorcija za to železnico, obstoječe iz gg.: načelnika Avg. Novaka, podnačelnika Karola viteza Strahla in odbornika c. kr. notarja Nika Lenčka, predstavilo g. deželnemu glavarju pl. Deteli v Ljubljani, dalje g. vladnemu železniškemu referentu okrajnemu glavarju Laschanu. Oba gospoda sta dala najboljše upanje, da bodeta to važno vprašanje podpirala, kar bo v njihju močeh. Sklene se nato svoječasno nakupiti primerno število osnovnih akcij za gradnjo te železnice in prispevati za pripravljala dela 600 K. — Računskim pregledovalcem se izvolijo gg.: Ervin Burdych, J. N. Koceli in Bogomir Krenner. — Prošnja Antona Sinka iz Škofje Loke št. 50 za podelitev gostilniške koncesije se odkloni z motivacijo, da je krajevnim razmeram v tem oziru popolnoma zadoščeno. — Nato zaključijo župan sejo.

Umrli je v sredo v ljubljanski bolnici po kratki, a mučni bolezni obdobju ljubljani g. Luka Kenda, posestnik, trgovec in bivši II. načelnik žrebljarski zadrugi v Kropli. Bil je zvest pristaš in somišljenik narodno-napredne stranke. Pokojnik je volil v svoji vporoki 40% vsega svojega premoženja družbi sv. Cirila in Metoda. Tako utegne družba dobiti okrog 4000 K. N. v m. p.!

Nova (?) posojilnica v Škofji Loki. Poroča se nam: Mlademu, a že osmojenemu kapelanu Petriču se hudo mudi, da si zagotovi dobro in mastno farico. Sedaj si je naenkrat izmislil, da si morajo kmetje v škofjeloški okolici osnovati v Loki «svojo» posojilnico, od katere bodo imeli sami dobiček. Pri izpraševanju močno agitira pri kmetih za to. Pripoveduje se tudi, da se bo jutri v nedeljo vršil ustanovni občni zbor tega društva. Kapelanu Petriču se najbrž mudi, da bi zamašil luknje pri škofjeloški mlekarni. Prepričani smo sicer, da bo skoro gotovo dobil nekaj voličkov-teličkov, ki mu bodo medli na te limanice, toda ob svojem času bodo ravnostisti dušeyni reveži uvideli, da so sami sebi zadržnili srce okrog vratu. Zatorej, kmetje, ne zaupajte nezrelemu kapelanu svojega imetja!

Zabavni večer s plesom bo v nedeljo, dne 8. t. m. v Kreutzbergerjevi kavarni. Pri tej zabavi svira tukajšnja meščanska godba. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 60 min. za osebo. K obilni udeležbi vabi najljubnejše kavarnar.

Višek surovosti. Slavnoznana «lepota» Koblarjeve duše se razvija čedalje lepše. Z vsako številko «Slovenskega Lista» se nam pokaže zopet od druge strani in v novi podobi. In prav v zadnjih dveh «Dihurjih» je naš tehant izvil strunam svojega čuvstvanja take glasove, da si že njegov lastni pristaši maše ušesa. Če že ne stoji, potem upamo, da bo skoro stala njegova «lepa duša» v popolni nagoti pred nami. Morda se je bo potem ustrašil sam in že v lastnem interesu vrgel čez njo suktnjo svojega — poklica. Ko je pred štirinajstimi dnevi na uprav ciničen način brskal po grobu že pred leti umrlega moža, takrat smo se nadejali, da je Koblarjeva predrznost dosegla višek nečuvne brezobzirnosti in da se bo slednjič vendarle še streznil. Ne! Koblarjeva smelost ne pozna nobenih mej. Ker uvideva, da z dostojnimi sredstvi ne more naprej, hoče razorožiti nasprotnika na najpodlejši način: v zadnjem «Slovenskem Listu» posega s svojo umazano roko v rodbinsko razmerje in blati brez najmanjšega povoda matere in žene, ki se za javnost sploh ne brigajo in žive le svojim rodbinam. Gospod tehant! ali vas res ni prav čisto nič sram? Kdo je sploh še varen pred Koblarjem? Ne bomo branili časti svojih žena po javnih listih in to najmanje proti neosnovanim napadom revolverskega «Slovenskega Lista», le toliko izjavljamo, da si bomo prihodnjic za tako neotesano zasramovanje preskrbeli zadoščena, ne v listih, ampak na tak način, da bo Koblarju še dolgo zvenelo po ušesih!

Umrli je v četrtek zvečer g. Miha Hafner, pek in posestnik v Kranju. Pokojnik je bil najstarejši član tukajšnjega gasilnega društva. N. v m. p.!

Trgovski plesni venček je minulo nedeljo prav sijajno uspel. Zaradi pomanjkanja prostora smo morali poročilo odložiti za prihodnjic.

Redko. Posestniku «Piberču» na Poljšici pri Podnartu je skotila svinja 18 mladičev, ki so vsi čvrsti in zdravi.

Zabavni klub v Radovljici vabi na veliko plesno veselico z godbo na lok, ki bode danes, dne 7. t. m. v Michlovi gostilni «pri Hirschmanu». Začetek ob osmih zvečer, vstopnina za člane 1 krono, za nečlane 2 kroni, dame proste.

Iz Begunj se nam poroča: Pretečeno nedeljo, dne 1. februarja so napravili tukajšnji samci v gostilni «pri Klemenčku» v Zgoših predpustno veselico, ki je bila jako dobro obiskana, tako da so bili prostori do zadnjega napolnjeni. Mnogo je pripomoglo tudi to, ker se sploh v tej gostilni dobi dobra, pristna vinska kapljica in jako okusna svinska gojat. V prid dijaški kuhinji v Kranju se je nabrala vsota 6 kron 40 vin., katero pošiljamo uredništvu «Gorenjca».

Predpustni veselici. Gasilno društvo na Jesenicah napravi veselico v gostilni g. Jožefa Klinarja dne 8. februarja t. l. — Gasilno društvo v Gorenji vasi nad Škofjo Loko priredi veselico v nedeljo, dne 15. t. m. ob sedmih zvečer v prostorih Ivana Frlana v Gorenji vasi.

Nasledki farškega hujskanja. Pred nekaterimi tedni je bil napaden na cesti iz Čirčič proti Kranju tukajšnji c. kr. notar A. Šlamberger, ko se je peljal s komisije okrog polosmih zvečer. Zločinec je ustrelil s samokresom ravno, ko sta se voza srečala. Sedaj pa bi se bil kmalu pojavil drug tak slučaj. V torek, 3. t. m. je čakal nek posestnik J. M. iz Čirčič za farovško pristavo na Čirški cesti s samokresom v roki in prežal na g. župana Strupija. Strupi pa slučajno ni bil v Kranju in tako ga zločinec ni mogel dobiti pod samokres. Dotični se je sam prej rotil v neki gostilni, češ: Danes ali pa jutri mora hudič vzeti Strupija. Ko je čakal na Strupija, je prišel mimo nek delavec, proti kateremu je skočil s samokresom, misleč, da je g. Strupi. Delavec ga je prijel, toda sam ne bi mogel ničesar opraviti, ko bi ne bil prišel mimo še nek drug človek, s katerim sta napadalca srečno izvila samokres iz rok. To so nasledki hujskanja iz prižnic proti čirškemu županu. Zločinec je ovađen sodišču in, ko se preiskava dokonča, govorili bomo o tem odločneje.

Česa prečistiti gospod Paulus ne zna? Ah, ta šmartinski Paulus, to vam je univerzalni ženij! On zna

vse, prav vse. Mislite, da ne? No, čujte: Slovit pridigar je, tako da dela prav resno konkurenco velikemu patronu svojega priimka. Katoliško organizacijo ima v malem prstu. Ustanavljati ume sitarske zadrage, posojilnice, konsume in deviška društva. Neutrudljiv bojevnik je in agitator za prosveto in «vero». Nevenljivih zaslug si je stekel za Stražišče z zasnovanjem katoliškega izobraževalnega društva. Izobraževati ne zna nihče tako, kakor on. Izobrazuje pa najraje nežni spol in takrat diši ves po vijolicah. Vesten spovednik je in dekleta izprašuje s tako vnemo, da včasih vpraša še kaj preveč. In če končno se pripomnimo, da razume celo pri tomboli popravljati srečo, potem je gotovo vsakdo docela uverjen, da zna vsestranski šmartinski kapelan tudi dreti kravo s svedrom ali z eno besedo, da zna res vse, prav vse. A vendar se motiš, cenjeni bralec, in zlasti ti, dražestna bralka, ki prav gotovo simpatizuješ z brdkim Paulusom! Nekaj namreč Paulus vendar še ne zna. In sam je bil toli nepreviden, da je pokazal svojo Ahilovo peto. Zgodila se je pa nesreča nepričakovano. Izdelovanje surovega masla dela gospodinjam po zimi veliko preglavico. Vsled mraza se smetana nerada zgosti in včasih je ves trud zaman. Tako so tudi tam nekje v Stražišču že dva dni medli prav lepo smetano brez vsakega uspeha. Skrb se je brala na obrazih pridnih žensk. Nemila usoda je hotela, da se je sprehajal elastičnim korakom tod mimo ravno naš Paulus. Sočutno vpraša po vzrokih zadrege. Ko mu potožijo svoje gorje, je galantni mož takoj pripravljen «panati» neubogljivo smetano. Sleče tedaj suktnjo naj-novejšega kroja, zaviše rokavca, vzame pinjo med prečastita kolena in začne neusmiljeno pretepavati trdovratno smetano. A glej čudo! Smetana ostane smetana. Znova mede in mede — gre se za njegov renomé — kri mu sili v glavo, rudeč je, kakor kuhan rak in znojne kaplje mu stoje po ženijalnem čelu, a trmasta smetana je neposlušna celo gospodu kapelanu. Takrat si je pač želel Paulus, da bi imel seboj vsaj nekaj tistega žegna, katerega odreka Koblar «Gorenjčevim» bralcem. Tisti žegen bi prav gotovo zgostil smetano. Tako je bil pa ves trud brezuspešen. In glas je šel po deželi in možje so si pripovedovali in ženske so tarnale in fantje so si namežikovali in rožna dekleta so si šepetala na uho: «Naš gospod kapelan, ki znajo vse, pa ne znajo — „putra“ delati!» In mnogo je izgubil gospod Paulus vsled te neprilike na svojem ugledu. Peče ga ta smola in zato se je neki odločil, da se bo šel v slavnoznano škofjeloško mlekararno učiti „puter“ delati. Ideja ni napačna in morda se tam nauči izdelovati tudi sir — če ga že ne zna, se pravi. Če zabije še te male špranje svojega znanja, potem bo pa prečastiti gospod Paulus res znal vse, prav vse.

Kamniška tiskarna — v klerikalnih rokah ?! Po Gorenjskem se govori, da je sedanji imetnik te tiskarne, g. Anton Slatnar, prodal za 20.000 kron svojo tiskarno — klerikalcem. Ne vemo sicer, koliko je na tem rešnice, vendar beležimo to vest s primerno rezervo. Danes ni prav ničesar nemogočega. Mogoče je tudi, da bodo — če je Slatnar res prodal tiskarno — klerikalci vodili naprej ta obrt pod njegovo firmo. Naj bi merodajni krogi v Kamniku skrbeli, da se ta stvar pojasni v pravi luči. — «Katoliški dom» v Kamniku je — kakor se govori po Kamniku — kupil nekdanjo Bahovčevo hišo v Kamniku, v kateri se nahaja kavarna in tiskarna.

Škofjeloški «ta gasarski» prav uljudno prosi, naj bi škofjeloško mestno starestinstvo vendar blagovolilo v tej mokri dobi nasuti šolsko ulico.

Kamniška «Lira» priredi jutri v nedeljo, dne 8. t. m. v dvorani «Narodne čitalnice» plesni venček, združen s petjem. Začetek ob polosmih.

Polom v konzumnem društvu na Dolenji Dobravi. Iz Poljanske doline nad Škofjo Loko se nam poroča, da v konzumnem društvu v Dolenji Dobravi poka na vseh koncih in krajih. Načelnika tega konsuma, znanega klerikalnega agitatorja Zusta so orožniki te dni izročili okrajnemu sodišču v Škofji Loki, ker je preveč skrbel za svoj žep in tako društvo opeharil za več sto kronic. Kakor se govori, je društvo najuspešneje delovalo za blagor (!) ljudstva, kajti konsum ima nad 6000 kron izgube, vsled

česar je konkurz neizogiben. Toliko za danes. Prihodnjic o delovanju tega za blagor ljudstva «prekoristnega» društva kaj več.

Križem sveta.

Razne vesti. Goški kurat Ferjančič, ki je iz prižnice in iz spovednice ščuval ljudi proti svojim soobčanom naprednega mišljenja, je dobil te oni pozivnico, da nastopi kazen. Nič ni pomagalo, čeprav je zanj šel škof prosit cesarja pomiloščenja, sedet bo moral iti v kaznilnico Subea na Gorenjem Avstrijskem, kjer imajo poseben oddelek za hudodelce v talarjih. — V Markovicah na Moravskem je gledal triletni sinček, kako je oče klal prešiča. Deček je nato vzel nož in tekel k zibelki svoje polletne sestrice ter jo zaklal z besedami: Bom videl, ali bo Marička tako cvilila, kakor prašič. — Državna banka na Dunaju je te dni zažgala starih papirnatih bankovcev za 170 milijonov kron. — Na grobu svoje matere se je ustrelil v Nyitri odvetnik P. Gutwill.

Tedenski sejem v Kranju dne 3. t. m.

Prignalo se je 192 glav goveje živine, 6 telet, 48 prašičev, — ovac, — kozlov, — buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 7·75, prosa K 6·75, ovska K 6·75, rži K 7·—, ajde K 8·—, ječmena K 7·50, krompirja K 2·30, deteljno seme K 60—62.

Darila.

Upravništvo našega lista je prejelo:

Za dijaško kuhinjo v Kranju darujeta gospod in gospod Graiser iz Senčurja 10 kron, ker se nista mogla udeležiti nedeljskega trgovskega plesu v Kranju.

Za dijaško kuhinjo v Kranju pošlje g. V. Zavrl, nadučitelj v Begunjah pri Lescah, 6·40 K, katere so nabrali v veseli družbi predpustnega kluba samecev pri g. Fajdigi na Zgoši po humorističnem predavanju s potovanja zmrzlega petelinčka gg. I. Rakovec, J. Gašperin in A. Mencinger.

Mizarskega vajenca

12—3

sprejme takoj **Anton Drukar v Kranju.**

25

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša iskreno ljubljena hči, oziroma sestra, teta in svakinja, gospodična

Poldi Apé

danes zjutraj ob 7. uri po dolgi in mučni bolezni, predvidena s svetotajstvi za umirajoče, v 25. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage pokojnice boče v torek, dne 3. februarja t. l., ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Predrago pokojnico priporočamo v blag spomin.

V Škofji Loki, dne 1. februarja 1903.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja med boleznijo in ob smrti naše nepozabne hčere, oziroma sestre, tete in svakinje, gospodične

Poldi Apé

kakor tudi za darovane prekrasne vence in za mnogoštevilno spremstvo predrage nam pokojnice k večnemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najsrčnejo in najiskrenejšo zahvalo.

V Škofji Loki, dne 4. februarja 1903.

Žalujoči ostali.

Loterijska srečka dne 31. januarja t. l.
Gradec: 29 18 35 42 17

JOS. POGAČNIK

krojaški mojster v Radovljici štev. 41

priporoča slavnemu občinstvu

svojo delavnico za izdelovanje

Raznovrstnih oblek

za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistiških in kolesarskih oblek, havelokov, površnikov in simskih suknj.

Različno blago, in sicer najmodernejše je vedno
23-2 v zalogi.

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepenke v najboljših kakovostih. — Strelododne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861. **L. M. ECKER** Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stranišč in kopalnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti jamstvu primernege, trpežnega dela. — Proračuni na zahtevanje brezplačno. 118-28

Nad 500 različnih vzorcev

Pri nakupu blaga za

Moške obleke

se dobro priporoča

R. MIKLAUC

v Ljubljani, Špitalske ulice štev. 5

ki ima v zalogi vedno najnovejše blago.

O resnično nizkih cenah se vsakdo lahko prepriča.

74-39

Vzorke pošilja na zahtevanje poštnine prosto

Postrežba zanesljivo dobra

Cene jako ugodne

Ljubljanska KREDITNA BANKA

Polnovplačani akcijski
kapital K 1.000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Sprejmeta se

dva mizarska pomočnika

za stalno delo.

Jos. Bernik, mizarski mojster.

Selca nad Škofjo Loko.

22-2

Stara štacunska oprava

kakor police in prodajalna miza se kupi. — Prosi se, da se obenem tudi naznani velikost in dolgost.

Ponudbe naj se naslovijo na upravnistvo «Gorenjca». 19-2

III. 167-19

Blag. gospod

Piccoli

lekarnar

Ljubljana.

Pri neki gospe, katera je trpela dolgo časa na nervoznosti, sem vporabljal z izvršnim vspehom **Vaše** železnato vino. Prosim torej, pošljite mi nadaljnih šest steklenic imenovanega vina.

Dr. L. Färber

c. kr. štabni zdravnik

Raštelj št. 19.

GORICA, 6. junija 1902.

Polliterska steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar GABRIEL PICCOLI v Ljubljani točno, ako se mu pošlje znesek po poštnem povzetju.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga

97-32

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastonj.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko kličavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajljne mize, ograje na miredvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne križe, štedilnike l. t. d. 81-38

Špecijaliteta: valjični zastori (Rollbalken).

Večkrat premiano!

Glinaste peči,
štedilnike, banje
za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, tepešne in cene
priporočila prva in največja

tovarna
pečij in glinastih izdelkov
August Drelse
v Ljubljani.

75-38

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, saloga
pohistva,

priporočila vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjačev, pohi-
valnikov (sofa, kanape, divan) u
sobno opravo 60-42

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje
zastonj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies

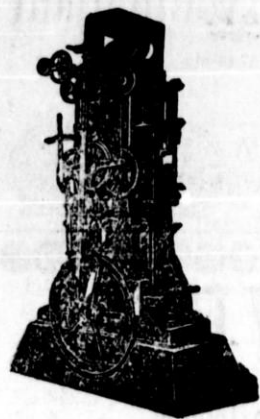
Ljubljana 76-37

tovarna za stroje, železo
in kovinolivarna

priporočila kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica cevi in pasov

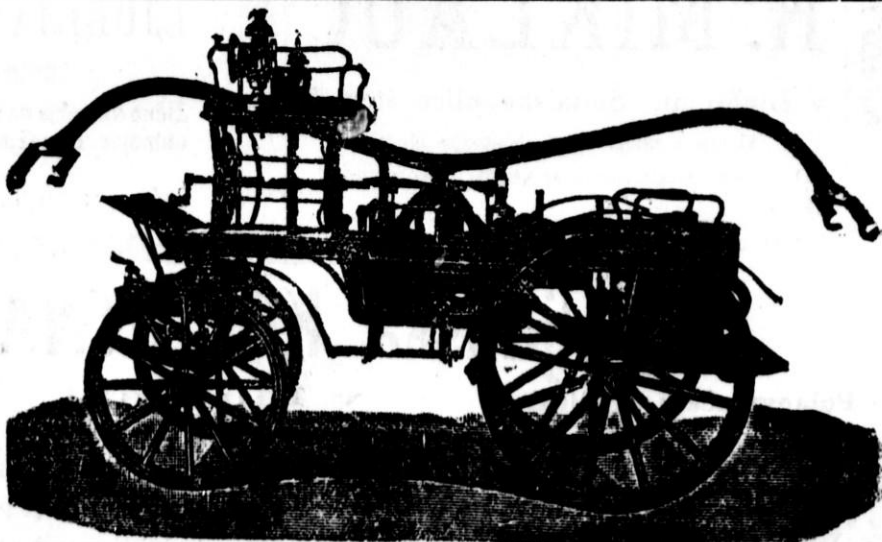
R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporočila 15-3

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti
smarlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse drugo
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Priznано najboljše

oljnate barve

smlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo
vsako konkurencu po finosti, ki omogočajo z
jako majhno množino pobarvati veliko po-
vršino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in
steklarskega kleja. 82-36

Ilustrovani ceniki so brezplačno na razpolago.

Prodaja na debelo!

Prodaja na drobno!

Andrej Boucon

149-21 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

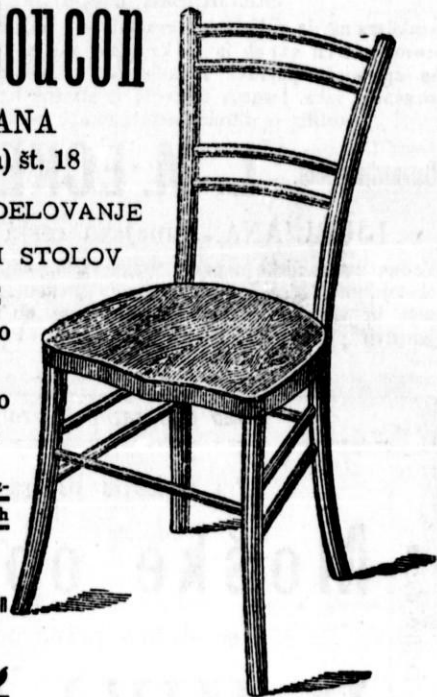
TOVARNA ZA IZDELOVANJE

VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE
in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, ki se izvršujejo
matančno po naročilu.

Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastonj in
frankovano.

Zahtevajte „Gorenjca“
 v vseh gostilnah in kavarnah!

Oglas.

Razpošiljatev pristnih domačih vin, in sicer

belo vipavsko po 36 kron 100 litrov

» brisko » 40 » » »

črno domače » 36 » » »

» Refoško » 44 » » »

pošilja v sodih od 56 litrov naprej proti povzetju.

Anton Lasič

Gorica, ulica Rabata št. 16

21—2

Primorsko.

Za pristnost vin se jamči.

 Učenca
 sprejme Henrik Suttner, urar v Kranju.
 177—14

Garnitura

kakor dve postelji, dve mizi i. t. d. se zaradi preselitve po nizki ceni takoj

proda

pri Ignaciju Verglesu, nadmlinarju pri gosp. Tomažu Pavšlarju v Kranju (Lajh).
 24—1

148-10

Dr. pl. Trnkóczy-ja

Kranjski redilni prašek za prašiče

1 zavoje 50 vin., 5 zav. samo 2 kroni naj kupi vsak, kdor redi prašiče, da doseže, da postanejo prašiči mesnati, tolsti in debeli, da imajo okusno meso, kar se doseže s tem praškom gotovo, hitro in najcenejše.

Splošni gospod! Moji prašiči niso zri, tudi so bili sila revni. Slutajno sem dobil za poskušnjo od enega svojih ljudi en zavoček redilnega praška za prašiče, človek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti in so se v nekoliko dneh močno zredili sprico tega izbornega pomočka. Morem ga vsakomur najbolje priporočiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosim s povratno pošto pet zavočkov redilnega praška za prašiče.

31. X. 1900.

Z velespoštovanjem

Jožef English, ogleda žel. proge, Belišče, Slavonija.

Uradno poverilo.

Predstojeti prepis se popolnoma ujema z izvornikom, pisanim na dopisnico, na kateri sta znamki za 4 šlerje in 2 vinarjev.

V Ljubljani, dne 3. (tretjega) oktobra 1901 (tisoc devetsto prvega leta).

(Notarski pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Pri zdravih prašičih, najsi bodo mladi ali stari, zadostuje navadno en zavoje za 50 vinarjev.

Dobiva se pri vseh trgovcih, ako ne, potem po pošti iz lekarne Trnkóczy v Ljubljani.

Pri tej se tudi dobiva: dr. pl. Trnkóczyja

balsam (že 30 let svetovnoznan). 1 stekl. 20 h,

12 stekl. 2 kroni, 24 stekl. 4 krono prosto poštnine, 6 tucatov samo 10 kron, poštnine proste.

— Izborne **želodečne kapljice** (enake prejšnjim

Marijacejskim kapljicam, želodečnemu grenkemu likerju, želiščnemu vinu i. t. d.) 1 stekl. 40 h, 6 stekl. 2 kroni.

— **Pilne odvajalne, želodec čisteče**. 1 škatala 42 h, 6 škatal 210 kron.

— **Kašljev, pljučni in prani sok ali zeliščni sirup**. 1 stekl. 112 kron, 6 stekl. 5 kron.

Drgnilni, udov in protinski cvet. 1 stekl. 1 krono, 6 stekl. 4-50 kron.

— **Tinktura zoper kurja očesa**. 1 stekl. 80 h, 6 stekl. 350 kron.

— **Rastvarjalni, čistilni čaj**. 1 zav. 1 krono, 5 zav. 4 krono.

— **Vsak dan prihajajoča zahvalna pisma, tudi od zdravnikov hvalijo ta sredstva.**

Cenj. gg. ženinom in nevestam!

Priporočam po najnižjih cenah svojo bogato zalogo vseh vrst poročnih prstanov, uhanov, broškov verižic i. t. d., kakor tudi žepnih in stenskih ur, ki so po vsem svetu znane kot najboljše.

Za obilen obisk se priporoča

73—34

H. SUTTNER

urar v Kranju.

Ceniki zastoj in franko.

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji z življenjepisom, literarno-zgodovinskimi črticami in estetično oceno. — Uredil Anton Aškerc. — Elzevir-izdaja (rudeče usnje z zlato obrezo 3 K, 96—32 po pošti 3 K 20 h.

Založništvo

L. Schwentner

v Ljubljani.

Vljudna prošnja:

Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Kreditno društvo v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

je pričelo poslovati dne 1. januarja 1903 v Kranju na glavnem trgu v hiši g. K. Floriana št. 194.

Uraduje se vsak dan ob delavnikih od 9. do 12. ure dopoludne, ob ponedeljkih in smajnih dneh pa tudi popoldne od 2. do 4. ure.

Hranilne vloge se obrestujejo po

4 1/2 %

brez vsakega odbitka ter plačuje „Kreditno društvo“ rentni davek za vlagatelje iz svojega.

Obresti se računajo od 1. oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve do 1. oziroma 15. pred dnevom vzdignjenja. Nevzdignene obresti se prištevajo koncem leta kapitalu.

Posojila se dovoljujejo na osebni kredit, zastave in tudi na hipoteke proti primerni obrestni meri.

V upravnem svetu so:

Franco Krenner, podpredsednik.

Janko Majdič, predsednik.

Rudolf Kokalj, pisarniški ravnatelj.

Karol Jäger.

Josip Kovač.

Nadzorstvo:

Vinko Majdič.

Peter Mayr.

Dr. Valentin Štampilhar.

Ciril Pirc.

Ivan Rakovo.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krome, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krome, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši števil. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankizirati. — Rokopisi se ne vračajo.